

НОВИНИ

ЕЖЕДНЕВЕН ИНФОРМАЦИОНЕН ВЕСТНИК

Д-РЪ Б. АСТАРДЖИЕВЪ—Варна
Специалист по кожните и венерически болести.
Приема ежедневно: дами от 1—3 слѣдъ обѣдъ
мъже от 6—8 слѣдъ обѣдъ.
ул. „Дунавъ“ № 6.

Търговско Акционерно Дружество „ГРАДИВО“ въ гр. Варна.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

а увеличение на дружествения капиталъ съ 300,000 лева златни, чрезъ издаване на 3000 нови акции по 100 лв. зл. номинални едната.

Съгласно рѣшението на общото събрание на акционерите отъ 30 мартъ т. г., капиталътъ на дружеството се увеличава отъ 100,000 на 400,000 лева, отъ произведението на оето увеличение дружеството ще построи въ гр. Варна една аропѣсчна тухларска фабрика. Измѣненията на дружествения уставъ сж утвърдени отъ Варнен. Окр. Сждъ, съ опрѣѣление отъ 25 априлъ 1914 г., подъ № 2152; за това, съгласно чл. 2 отъ сжщия уставъ, управителния съвѣтъ на дружеството, въ засѣданието си отъ 16 май т. г., рѣши:

Обявява публична подписка за 3000 нови акции, по лева л. 100 номинални едната, при слѣдните условия:

Емиссионния курсъ на новите акции е опрѣѣленъ на л. латни 105 за всѣка нова акция.

Съгласно чл. 2 отъ дружествения уставъ, притежатели на стари акции иматъ прѣдпочитане при подписката—могатъ да получатъ по три нови акции срѣщу всѣка една стара. За тая цѣль старитѣ акционери ще трѣбва да заявятъ въ гѣстата, гдѣто ще стане подписката, колко акции стари притежаватъ, като означатъ и тѣхните номера. Останалитѣ свободни акции ще се разпрѣѣлятъ между новитѣ подписвачи, съразмѣрно съ числото на подписанитѣ акции.

Новитѣ акции ще участвуватъ въ печалбитѣ на Дружеството отъ 1 октомврий 1914 г., съразмѣрно съ внесенитѣ срѣщу тѣхъ суми.

Подписката ще се открие на 5 юний 1914 г., въ 9 часа прѣдъ обѣдъ, въ Варна, при д-во „Градиво“ и банка „Гирдапъ“, въ София при банка „Гирдапъ“ и д-во „Нова Тухла“. въ Русе „Имболъ“ и Пазарджикъ при банка „Гирдапъ“, и ще се приключи въ 6 часа слѣдъ обѣдъ сжщия день. При подписката се внася по 20 лв., а остатъка ще се внесе на четири вноски, отъ които първитѣ три по 20 лв., а послѣдната по 25 лв. за всѣка акция. При послѣдната вноска ще се събератъ и по 60 ст. за всѣка акция на гербъ и др. разности по приготвяването на акциитѣ. Тия четири вноски ще се изискватъ, отъ Управителния съвѣтъ на дружеството, споредъ нуждитѣ, въ зависимостъ отъ строежа на фабриката, за която цѣль ще бжде съобщено на г. г. акционеритѣ, чрезъ „Държавния Вѣстникъ“, единъ мѣсець по-рано отъ датата на която трѣбва да се изплати вноската. Срѣщу всѣка вноска ще се издаватъ приврѣмenni разписки отъ кочанъ, които ще се замѣнятъ съ нови акции слѣдъ окончателното изплащане на всичкитѣ вноски.

Въ случай, че нѣкой отъ подписвачитѣ не внесе на опрѣѣленото врѣме нѣкоя отъ втората, третата, четвъртата и петата вноски, той е длъженъ по право и безъ всѣко друго прѣдупрѣждение да плаща лихва 9% годишно за прѣсроченото врѣме, което прѣсрочване не може да бжде повече отъ два мѣсеца. Слѣдъ тоя срокъ, акциитѣ на такъвъ акционеръ се продаватъ, по рѣшението на управителния съвѣтъ, за мѣтка и рискъ на акционера, като отъ получената сума дружеството удържи 25% за въ полза на запасния фондъ.

Варна, 16 май 1914 г. Отъ Дружеството.

Търговско Акц. Д-во „ДОВѢРИЕ“ Варна
Клонъ Балчикъ.
Основенъ капиталъ лева златни 300,000.
Извършва всѣкакъвъ видъ операции — кредитни и търговски.
Отпуска заеми срѣщу лични гаранции, цѣнни книжа и стоки.
Скотира и ликвидира търговски ефекти.
Приема срочни и безсрочни влогове.
СПЕЦИАЛНА СЛУЖБА за купуване и продаване на цѣнни книжа за чужда смѣтка.
ТЪРГОВСКИ ОТАДЪЛЪ: Прѣдставлява и доставлява на фабрични цѣни и условия разни земледѣлчески, индустриални машини и орджия отъ най-прочутитѣ английски и американски фабрики.
ДЕПОЗИТОРИ: на чудеснитѣ препарати Шуфлай, Боголеумъ и Киро Нолеумъ, необходими за всѣки земледѣлецъ и скотовъдецъ, за прѣдпазване добитъка отъ мухи болести.
Депозитори сжщо на всензвѣстната фабрика John Deere & Cie за плугове и др.
Най-добритѣ прѣскачки за лозя, люцерново сѣме, вѣялки и пр. и пр.
Телефонъ № 286. 6—15 Телегр. адресъ: „ДОВѢРИЕ“.

Рад. — Варна.

Всеславянски пчеларски съборъ.

Четемъ въ в. „Утро“ брой 1919, че Българскитѣ пчелари за трети пътъ вече били поканени да изпратятъ делегатъ за пчеларския *всеславянски* съборъ, който щѣлъ да се състои въ Прага тази година. Нищо по похвално и патриотично отъ първия отказъ на нашитѣ пчелари, а особено отъ неговата мотивировка. А още по похвално е необръщането никакво внимание и на втората покана. И слѣдъ всичко това интересно е повѣдението и смѣлостта на братята чехи да ни канятъ и трети пътъ тия, чехи, на които до войната за освобождението на братята македонци отъ грозния сръбски и грѣцки хомотъ, ние българитѣ сме гледали като на едно отъ най-културнитѣ славянски плѣмена; тия чехи, на които ние сме прѣдоставили най-широкъ просторъ за просвѣтителна и културна работа въ нашето отечество; тия чехи, на които българина е гледалъ и ги е чувствувалъ като свои най-близки брати. И за всичко това каква бѣше отплатата? — Ругатини отъ най-грозенъ характеръ, епитети, каквито нито Чингисъ хановитѣ орди не заслужаватъ, ваяне българ. име въ най-мръсната калъ и всичко това за какво? — Защото сме дигнали оржие за да освободимъ роднитѣ си брати, отъ единъ яремъ на сърби и грѣци десеторно понесенъ отъ турския. Чехския народъ осждавалъ, всеотранно повѣдението на чехския печатъ и го порицавалъ. А кои бѣха братя чехи, продажитѣ писачи на тоя чехски печатъ по врѣме на войната? Патагонци ли бѣха, не бѣха ли чада на тоя сжщия народъ; не тоя сжщия ли народъ поглѣщаше съ най-голъма наслада, мърсотитѣ, които неговитѣ чада писачи му поднасяха подъ влиянието на сръбскитѣ динари. И чудно какъ на тоя народъ му дойде на ума да порицае недостойнитѣ си писачи, или което е все едно да порицае самъ себе си. Може ли таково унижение братя чехи: Когато се спиятъ сръбскитѣ динари, въ българина нѣма ни капка славянство, той е живо въплотение на варварството. Когато трѣбвало да се събира нѣкакъвъ пчеларски съборъ при това *всеславянски*, който безъ участието на българитѣ не щѣлъ да състои, като по чудо ние ставаме най-чистокръвнитѣ славяни и не стига една, втора, а ето вече и третa покана. Вамъ ви казаха братя чехи, че на събори, конгреси и др., тамъ дѣто седи сръбинъ, български делегатъ редомъ съ сръбина не ще да седне. Или вие искате, мълкомъ да признаемъ за законно, безобразно извършено отъ сърбитѣ. До

прѣди войната, ние българитѣ бѣхме най-ревностнитѣ и искрени служители на славянството. Ние бѣхме по-напрѣдъ славяни, и слѣдъ това българи. Не въ името ли на това славянство — най-моцната славянска империя уреди нашата катастрофа, а продължава и до сега да ни души; не въ името ли на това славянство нашитѣ мили сърби плюха на царскитѣ си на министерскитѣ си подписи и ни ограбиха по единъ пладнешки разбойнически начинъ; не въ името ли на това сжщото славянство, вие въ лицето на нашия продаженъ печатъ хвърлихте най-гаднитѣ мръсотии върху нашата свѣта кауза — освобождението на братята македонци. — Ще кажете може би, македонцитѣ сж толкова българи, колкото и сърби. Сега сжществуюция сръбски режимъ въ македония, безъ каквито и да е коментари и показва до колко македонцитѣ сж сърби. И слѣдъ всичко това, повтарямъ да кажа, намъ е необяснима вашата настойчивостъ, непримѣнно да ни накарате да се прѣгрѣщаме и цѣлуваме съ сърбитѣ. Ако вие братя чехи, не виждате юдинескитѣ цѣлувки, които славянитѣ сърби ще ни поднесатъ на тоя съборъ, ние отъ сега още ги чувствуваме; толкова сж тѣ отвратителни. Ние нѣмаме никакъ желанието да ги получимъ. Сега, нещастния опитъ ни научи да бждемъ по-напрѣдъ българи, а слѣдъ това вече славяни. Нашия български интересъ ни диктува да държимъ тоя повѣдение, спрямо *всеславянския* пчеларски съборъ, което държимъ сега. Погледнете братя чехи прѣзъ очилата на обективността, за да видите че това славянство, въ името на което ни каните на пчеларски съборъ, се бѣ изцѣло опѣлчило противъ нашата завѣтна мечта, обединението на българското племе и противъ нашето свято освободително дѣло. А въ тая кампания имате и вие не малкъ дѣлъ въ лицето на нашия продаженъ печатъ. Неговото осждаване сега е равносильно на турското „ялджъ олмушъ.“

Ето защо нашия пчеларски съюзъ въ лицето на своитѣ ръководители, трѣбва съ възмущение да отхвърли и тая трета покана, като ладе дѣто трѣбва да се разбере, че на насъ трѣбва да се гледа като на хора, които цѣнятъ най-високо своето човѣшко и национално достоинство, а не да мислятъ че могатъ да ни залъжатъ съ дѣтински залгалки, като порицание и осждаване на единъ продаженъ печатъ и други отъ този видъ залгалки.

Р. Василевъ — Варн. Общ. Съѣтникъ.

Порядкитѣ въ тукашната община.

IV.
Едва ли е нужно да се обяснява твърдѣ важната роля, която има да играятъ общинскитѣ самоуправителни тѣла въ свършенитѣ голѣми градски центрове. Днешния силно развитъ капитализмъ постепенно обезлюдава селата за смѣтка на градскитѣ центрове, гдѣто сж съсрѣдоточени отъ една страна много повече културни блага, а отъ друга сжществуватъ фабрична индустрия и голѣми прѣд-

приятия, които поглѣщатъ всички свободни рѣцѣ, станали излишни въ селата. Малкитѣ паланки на миналото, изолирани една отъ друга поради липса на какави и да е сжобщителни срѣдства, служещи само за размѣна на обикновенитѣ продукти на дребния занаятчий съхраната на близкия селянинъ, не сж имали нужда отъ никакво благоустройство, санитарни, просвѣтни и въобще пошироки социални грижи, защото

то сж биле заселвани на просторъ, гдѣто всѣко домакинство си имало грамадни дворища, използвани и за селско хазайство, а отъ друга страна низката култура и малкитѣ нужди у тогавашнитѣ граждани още по-малко сж допринасяли да се чувства нужда отъ обществени грижи за тия малки обществитѣ. Днесъ обаче голѣмитѣ градски центрове далече сж заминали малкитѣ паланки и въ тѣхъ благодарение на високата имъ култура въ малки пространства сж натрупани грамадни маси човѣшки сжщества, които се нуждаятъ както отъ благата на природата, така и отъ тия, създадени отъ човѣка. Чувствува се негостигъ отъ чистъ въздухъ и изобилна вода, здрава и силна храна, чистота и удобни жилища, просвѣта и сж възникнали твърдѣ много културни нужди за удовлетворяване. Ели е въ състояние отдѣлната личностъ да удовлетвори всички свои нужди и си набави необходимото? Естествено, че това не е по силитѣ. Но и държавата, тази обществена единица има тѣй много общи нужди да удовлетворява, щото не може да се грижи за малкитѣ административни единици, каквито сж градоветѣ, макаръ съвсѣмъ да ги не изоставя и косвенно имъ подпомага. Остава само жителитѣ на тия свършенни културни центрове да се загрижатъ за удовлетворение тѣй много нарастналитѣ си нужди, и тѣ наистина чрезъ самоуправителнитѣ си тѣла — общинскитѣ съѣти и управления — стрѣмятъ се да допринесатъ нѣщо малко, или повече въ това направление. Самитѣ граждани, които най-добрѣ познаватъ и чувствуватъ нуждитѣ си, биха могли да направятъ потребното за благоденствието си, обаче държавата ги е поставила подъ твърдѣ тежко попечителство и спзва твърдѣ много дължността имъ, като нанася голѣми врѣди на гражданитѣ и самитѣ градове. И наистина, прѣдставете си двадесетъ и четири души свѣтници, прѣдполага се цѣвѣта отъ гражданитѣ, да рѣшатъ, че извѣстно прѣдприятие е износно, или не за общината, а само единъ бюрократъ чиновникъ въ министерството, който нѣма понятие отъ нуждитѣ на града, да Ви каже, че рѣшението на свѣтниците не е право и да го отмѣни. Не е ли това нѣщо повече отъ прѣчене и спжване на обществената дължностъ на едно тѣло, избрано отъ 4—5,000 души съзнателни граждани, да се грижи за интереситѣ на обществитѣ? Само тоя, който никакъ не се е интересувалъ отъ живота на общинитѣ ни, само той не знае какво илюзорно е самоуправлението на сжщитѣ общини и голѣмитѣ врѣди, които централната властъ имъ нанася. Ето защо не може много да се очаква отъ общинскитѣ съѣти, докато не се измѣни закона за градскитѣ общини въ смисълъ да се разширятъ повече правата на тия съѣти и длъжностъ е на всѣки ратующъ за народнитѣ правдини да се бори за въвежданието на пълната автономия у общинитѣ. Може би до сега хомогеннитѣ партийни общински съѣти, изходящи отъ партии, които сж имали и цен-

тралната власт въ ржцѣтъ си да не сж чувствували тормоза на тая централна власт. Днес сѣ обаче, пропорционалната изборна система не дава възможност, истъждѣ да се запази това партийно единство между централната власт и общината и поради това често пжти вслѣдствие партийно-котерийни побуждения се пораждат остри прѣрѣкани между тия двѣ власти, които се отразяват глѣбоко спрѣмо интереситѣ на общината. При тоя недѣжъ, колкото и възвишена да се явява пропорцията, тя не донесе очакванитѣ резултати, защото котерийността не само въ централната власт, но поощрявана отъ горѣ, намира широко мѣсто и въ самитѣ общини, гдѣто вътрѣшнѣ пропорцията се образуватъ управителни болшинства, които си управляватъ почти тъй както биха управлявали, ако биха били хомогени свѣти.

Ролята на опозиционното меньшинство е оная сжщата на днешната опозиция въ народното събрание, а именно да дига само шумъ, да протестира, безъ да може да влине надъ прѣдрѣшенитѣ отъ по-рано рѣшенія на болшинството. Единчакъ остава по-ефикасния контролъ отъ страна на опозиционното меньшинство, който възпира управляющитѣ да вършатъ безакония, тъй чести въ миналото, когато сж били хомогенни общинскитѣ свѣти. Прочее, като се говори за дѣйността на днешкащитѣ общински свѣти, ще се подразбирагъ дѣлата на управляющето болшинство и като излагамъ по натагъкъ дѣйността на Варненския Общински свѣтъ, гражданитѣ ще знаятъ, че това сж дѣлата на управляющето коалиции въ града ни, състояща се отъ избраници на народната и прогресивно-либералната партии. Нека отъ сега да заявя, че тая дѣйност не се различава много отъ дѣйността на миналитѣ хомогенни свѣти. Не сж нужни специални аргументации, до-

статъчно е да се влѣзе въ канцеларитѣ на общинското управление и се прослѣдятъ нѣкои отъ отдѣлитѣ на общин. ступанство за да се убѣдите, въ че управленето на общината царува оная партийно котериян духъ, който отрича всѣкаква полезна обществена дѣйност. Общинската власт се използва само за партийни цѣли и почти ни какви грижи за благоденствие то на гражданитѣ. Липсва амбицията, партията да се прояви обаче не сѣ използването за лично котерийни цѣли властта, а за създаване паметници на високо културни и социални грижи, които да увеличатъ благоденствието на гражданитѣ и намалятъ голѣмитѣ бѣдствия. Мжжю Ви става, когато знаете каква енергия е похарчено за да се избере едно болшинство сѣ единичката цѣль да се прѣдаде изключително въ служба на обществото като жертвува своето лично благо, и слѣдъ това като наблюдавате онова пжтно немарение къмъ общинскитѣ нужди и интереси и прѣвърщането общинскитѣ управления на приюги и старопиталища за хора, чието мѣсто не е на обществената скамейка, а въ архивата, или затвора. Общинскитѣ управници ставатъ прѣди всичко роби на партийния си дългъ и не редко ще ги видите сами да се изобличаватъ и да търнятъ лични укори само и само да закриятъ хората на партията си. Разбира се, че въ този случай и за активъ въ дѣйността имъ много не ще се говори, още повече, че нещастната едногодишна война спрѣ за врѣмето прѣзъ войната цѣлата общинска дѣйност, а слѣдъ сжщата война тая дѣйност се сжзва на всѣка крачка поради послѣдвалата остра икономическа криза и откъсване на богати околности на града ни. Ще раздѣлимъ дѣйността на свѣта на двѣ: на такава прѣзъ войната и друга слѣдъ войната.

Корабостроителницата въ Варна и общин. свѣтъ.

Въпроса за корабостроителницата бѣ разрѣшенъ въ полза на единъ холандецъ да построи корабостроителница въ Варна до езерото при входа на канала който свързва и морето. Тоя въпросъ бѣ сложенъ по-рано за разглеждане въ общинския свѣтъ, който свѣтъ рѣши да се отпусне безплатно градско мѣсто за сжщата цѣль на компанията която е основала вече акционерно Дружество „Българска корабостроителница“. Министерския свѣтъ утвърди веднага рѣшението на общин. свѣтъ, съгласието си е дало и военното м-во. Снощи въ свѣтъ бѣ сложенъ въпроса за разглеждане а въ сжщото събрание бѣха раздадени на свѣтницитѣ оригиналитѣ акции на компанията. Слѣдъ разисквания свѣтъ рѣши да не се бърза съ тоя важенъ въпросъ а да се проучи наново коренно положението на тая компания и при какви условия да се отстъпи общ. мѣсто за корабостроителница, като се избра една комисион отъ г-нъ Венедиктъ Поповъ, Анг. Байчевъ и Дръ Карамиханловъ, които да изучатъ въпроса и въ идното засѣдание да докладватъ. Надѣлъ още снощи мѣстото на г-да Венедиктъ Поповъ и Анг. Байчевъ че мѣстото за корабостроителницата при каквито и да било условия и гаранции на акц. Д-во ще бжде отстъпено само за използване а не и като собственост на др-ството.

Народния театръ.

Помолени сме отъ артиститѣ на първата група на Народния театръ които пребиваваха въ града ни и дадохъ петъ прѣдставления да изкажемъ отъ тѣхно име благодарността имъ за вниманието което варненци направиха къмъ артиститѣ.

Б. Р. Разбира се първата група подъ ръководството на г-нъ Вл. Николовъ заслужено получи масовото посѣщение на гражданитѣ, прѣдвидъ на това, че тѣ положиха всички старания да удовлетворятъ гражданитѣ съ своето отлично игране въ петтѣхъ дадени отъ тѣхъ номера. Дължимъ още да кажемъ, че заслужено г-жа Султана Николова получи въ знакъ на уважение букета поднесенъ отъ група граждани при пнесата „Иванло“ кждѣто тя играеше най-трудната роля царцата въ Иванло.

Ние сме убѣдени, че варненци които добръ цѣнятъ добритѣ сили при Нар. театръ ще посѣтятъ сжщо така добръ и втората група която ще пристигне наскоро въ Варна.

Всички на около плачатъ отъ умиление. Забрави войникътъ умора, излязъ юнашки гърди, окичени съ „Кръсть за храбростъ“, улови жена си и дѣцата за ржцѣ и тргна къмъ дома си, съ окичена съ китка пушка.

— Ами какъ е този кръсть на гърдитѣ ти, драги татко?

— Той е „кръсть за храбростъ“, милички дѣца; той ми е даденъ отъ Царя, зашто юнашки се бихъ за отечеството съ турини, гърци и сърби. Хайде, дѣца, у дома иде ви приказвамъ по-много.

— Честито семейство! — викатъ околнитѣ, — бжди щастливъ за много години, юначе!

II СЦЕНА.

Гордо ставаа левентъ юнакъ между млада пѣвѣта и стара майка и пѣж о притиснемъ! На ли е хубава? Пѣкъ майма и баба сѣ плакаха и плакаха. Тѣ ми думаша, че нѣма да си додешъ, зашто не сѣмъ слушала. Азъ ще слушамъ, сѣ ще слушамъ, татко, ама ти вече нѣма да отидешъ я? Азъ не те пушамъ. Азъ ще слушамъ!

— Татко, я вижъ, нѣкъ майма каква хубава рокличка ми направи да те поспрѣчемъ! На ли е хубава? Пѣкъ майма и баба сѣ плакаха и плакаха. Тѣ ми думаша, че нѣма да си додешъ, зашто не сѣмъ слушала. Азъ ще слушамъ, сѣ ще слушамъ, татко, ама ти вече нѣма да отидешъ я? Азъ не те пушамъ. Азъ ще слушамъ!

— Добръ, мило дѣте, добръ! — казва щастливиятъ юнакъ и сѣмъ пригръща и цѣлува драгата си рожба.

— Видѣ ли, маймо, татко нѣма да отиде; азъ ще го обичамъ много, много и ще слушамъ.

Всички усмихнати и радостни бър-

АМНИСТИЯТА.

СОФИЯ, 31 май. Близки до правителството лица ни уверяватъ, че правителството слѣдъ като осигури сключването на заема при добри условия, то е окончателно рѣшено да се противопостави на амнистията по която се дебатира въ камарата. Тая амнистия сѣ която правит. хора смѣтатъ, че ще се внесе голѣма деморализация въ бѣлг. армия. Противъ това още повече се явяватъ отирито и нѣкои опоз. групи освѣтъ земледѣлческата и социалиститѣ, и слѣдъ като отиде въпроса въ комисията тамъ ще остане и наново не ще бжде повърнатъ въ камарата. Въ туй становище правителството се вслушва и въ гласове вънъ отъ парламента.

Опровержение.

Въ брой 389 отъ издавания отъ васъ вѣстникъ е помѣстено едно антрефиле подписано съ инициали Д. Т. въ което се пише Дръ Ив. Фарашевъ зашто ме е оставилъ да ходя изъ града, когато дѣтето ми било болно отъ скарлатина.

За освѣтление на обществото и за да се избѣгнатъ всѣкакви кривни тълкувания на това питане, считамъ за необходимо да Ви помоля да напечатате слѣднитѣ ми обяснения по въпроса, който се залава, въ послѣдния брой отъ вѣстника ви:

Болѣстѣта на дѣтето се констатира отъ Дръ Фарашевъ въ срѣда заранѣта на 14 май, въ сжщото врѣме се изолира болното сѣ майката му въ една крайна отъ шестѣхъ ми стаи, а не може се напори една карантинна до недѣля по обѣдъ на 18 май. Въ сжботата на 17 май въ 5 часа слѣдъ обѣдъ дойде прислугата по дезинфекциране отъ общината, напърска стѣнитѣ въ които живѣа сѣ карболовъ разтворъ, а сжщо и мене и слушната ми. Излѣзохъ отъ кжши на 18 май въ 7 часа слѣдъ обѣдъ.

Не считамъ за излишно да спомня, че на 14 май заранѣта Дръ Фарашевъ взема имената на всичкитѣ дѣца сѣ които момчето ми е играло като разпусната отдѣленieto на г-на Берберова, гдѣто сицѣ ми се учи, и постави дѣцата сѣ които синъ ми е игралъ, подъ медицински прѣгледъ, а сжщо и дезинфекцира отдѣлението.

Отъ тия ми изявления, които могатъ да се проверятъ, излиза че както Дръ Фарашевъ, така и азъ сме взели всички мѣрки да ограничимъ болѣстѣта. Дръ Карамиханловъ.

Национално събрание.

Утрѣ въ юнашкия салонъ въ 10½ ч. сутринта се канятъ гражданитѣ да присѣдствуватъ на рѣчѣта на г. Никола Поповъ, която ще държи на тема: На-

ционализма и културното национално д-во. Тая инициатива на това Д-во е повече отъ похвална, още повече имайки се прѣдвидъ противотръцкото движение въ България отъ страна на крайнитѣ елементи. Двѣтъ социални групи прѣдвждайки че въ това събрание на което се канятъ гражданитѣ ще се засѣгне тѣхната демагогия и заблужденията които тѣ всѣватъ надъ работничеството, свикватъ и тѣ събрания на други мѣста сѣ цѣль ясна да отвлѣкатъ своитѣ съмишленници и не посѣтятъ събранието на г. Попова, който ще разбули до колкото ние знаемъ демагогията на водачитѣ на работници, които нѣматъ нищо общо съ работн. класа. Но ние сме убѣдени че съзнателното работничество, съзнателниятъ гражданинъ знаятъ че той е прѣди всичко бѣлгаринъ и слѣдъ това той принадлежи къмъ което и да било политическо течение въ страната. И ние сме убѣдени че именно това съзнателно гражданство ще посѣти това събрание за да може да направи своята оцѣнка слѣдъ като изслуша и двѣтъ страни. И тогава то ще се отърси отъ заблужденията на едната или другата страна. Ето защо прѣдстои на вѣки съзнателенъ гражданинъ да посѣти това събрание.

Повръщането грѣцкото митрополия.

Тази заранъ въ общината е получена телеграма отъ м-ръ президента въ която телеграма до колкото узнаваме се казва слѣдното: Прѣвзетата на 21 того вънъ отъ черквитѣ митрополия и училището сж собственостъ на м-ра на възмущитѣ работи въ Гърция Д. С. Грингарисъ. Нарелете и провѣрете ако това е истина и ако се установи да се повърне зданието на митрополията обратно тъй като тогава излиза, че дѣйствително е собственостъ на грѣцкия министръ на външнитѣ дѣла. Увѣряватъ ни че е направена провѣрка и се указало че дѣйствително тя принадлежи на грѣцкия м-ръ и че въ 1898 год. въведена е въ владѣние отъ други варненски жители. Въпроса ще се проучи обширно и ще се донесе подробно въ министерството.

Б. Р. Ще се повърнемъ по тая фиктивна продажба.

Днесъ излиза първиятъ брой на в. „Родина“, органъ на културното и национално Д-во въ гр. Варна. Всѣки бѣлгаринъ би било желателно да получава тоя националенъ органъ отъ който се чувствуваше нужда и идва наврѣме. Нашитѣ благожелания за прѣуспѣването му.

даты съ „урра!“ Спрѣ се паракодѣт до кеа.

— Добръ дошли, добръ дошли! — Добръ завариха! — Дѣ е майма? — Тука е, уйчо Василе, тука е, — обажда се нашата майма. Василевото соколовско веднага съзрѣ старата си майка, безъ да чака заповѣдъ за слизане, метна се отъ парахода. Тѣча той при милята си майчина и я пригрѣва и цѣлува. Плаче той, още повече плаче майка му и пита за милия си синъ Крума... Всички наоколо плачатъ, плача и азъ.

Излизатъ героитѣ отъ парахода, и става такава смѣсца: майки пригрѣщатъ и цѣлуватъ синоветѣ си, жени — мжжестѣ си, дѣца — бащитѣ си, сестри — братята си, годеници — годеницитѣ си. Всички плачатъ отъ радост! Ала други по гръмко плачатъ за своитѣ убити, които тѣ никога вече не ще видятъ, не ще цѣлуватъ, не ще пригрѣятъ. Плачатъ и ридатъ! Притѣмъ вече, ала наоколо освѣтено добръ. Музиката свири, хвърлятъ се ракети.

Наредиха се юнацитѣ въ строй. Кметъ говори пламенни думи да героитѣ, привѣтствува ги сърдечно. — Урра, урра, урра! Да живѣятъ побѣдителитѣ надъ турци, още повече надъ сърби, гърци и черногорци — тѣзи подли съюзници, тѣзи юди!...

(Слѣдва).

КУПУВА И ПРОДАВА

всѣкакви акции отъ различни дружества. Споразумѣние 7—0

Нисимъ Б. Барухъ

I-ва Бѣлг. Концессионирана фабрика за ютени издѣлия „КИРИЛЪ“

Акционерно Д-во — Варна.

За телеграми: „КИРИЛЪ“

Телефонъ № 331.

Съобщаваме на почитаемитѣ си г. г. клиентц, че инсталирането на собственото ни новопостроено фабрично здание въ гр. Варна е привършено и почнахме производството ни разни видове:

Зебла, чували и кърпети (пжтеки).

1—10

Отъ управлението на фабриката.

Р. Д. Б.

Посрѣщане героитѣ въ Варна.

I СЦЕНА.

— Мамо, побързай да се облѣчиш, че да тръгнемъ да отидемъ на пристанището да посрѣщамъ войникитѣ и уйчо. Ние приготвихме киткитѣ си. Хайде, милчико маймо, побързай, че хората обижатъ!

Тѣя говорѣха двѣ дѣца — братче и сестричѣ — 10 и 8 годишни — изъ майката си, които въ туй врѣме се обличае въ чернитѣ си дрехи. Слзъзи капѣха отъ очитѣ на горката жена, на която мжжътъ, откакъ бѣше почнала войната, нищо не бѣ писалъ и тя, като мислѣше, че е убитъ, посѣмъ черна. Сѣга тя отиваше да посрѣмне братъ си, отъ когото на скоро бѣше получила писмо, че се връща. Приготви се жената и поведе дѣцата си, като почна да плаче сѣ гласъ.

— Не плачи, маймо, не плачи! Вижъ, хората ни гледатъ и ще ни се смѣятъ! — Каза момиченцето.

— Мамо, ами татко кога ще си дойде, че и него да отидемъ да посрѣщаме? — Попита момиченцето.

Кдетата майка още повече се разплака и прѣзъ слззи имъ каза, че и татка имъ наскоро ще посрѣщнатъ.

И бързатъ тѣ изъ навалищата къмъ пристанището. Минаватъ изъ разни улици, пълни съ хора, сѣ китки въ ржцѣ, едни весели, засмѣти, а други тжжни. Влизатъ въ една широка улица и

уснаватъ вървежа си, за да стигнатъ по-скоро. Майката води дѣвѣтъ си дѣчица, слзъзи рони и навелена мисли за своя Петъръ — своя милъ, спругъ — единичката имъ подпорка. Унесена така, тя чува, че дѣцата викатъ: „Маймо, маймо, ето татко иде!“ и отърватъ на прѣдъ — изъ гжската навалища. Тѣ се спиратъ прѣдъ единъ брадясалъ войникъ, хвърлятъ се въ обятията му, пригрѣщатъ го и силно го цѣлуватъ, зададени отъ плачъ. — Татко, мили ни татко, добръ си дошълъ! Дѣ остана, че не ни писа? Майма бѣ плаче и плаче. — Плаче войникътъ, цѣлува дѣцата и тихо ги пита, дѣ е майка имъ. Тѣ му показватъ майка си и викатъ: „Маймо, скоро, че татко си дойде!“

Гледа горката жена и не вѣрва на очитѣ си: нейниятъ скжпъ Петъръ, пригрѣналъ дѣцата си, усмихнатъ бърза къмъ нея. — Петре, скжпи ми Петре! — извика тя и падна на земята въ невестъ. Затекоса се мжже и жени изъ навалищата, издигнаха я, донесоха вода, залѣха ѝ главата. Остави войникътъ дѣцата, затече се, хвана жена си въ обятията си, притисна я до гърдитѣ си и залѣпи горѣща цѣлува на бузата ѝ. Бързо се свѣсти жената, силно пригрѣна мжжа си и го горещо цѣлува по изгорѣлото отъ пекъ и вѣтрѣтъ лице. Дѣцата отново се хвърлиха върху татка си и го пригрѣщатъ и цѣлуватъ.

СКЛЮЧВАНЕТО НА ЗАЕМА.

София, 31 май. Вчера съ ори-
нт-експреса пристигна въ столица-
та м-ра на финансите г-нъ Тон-
чевъ.

Срещата съ Тончевъ.

Веднага единъ нашъ ре-
дакторъ се е срещналъ съ
-на Тончева, който е билъ
достатъчно любезенъ и ве-
зель. Добъръ дошли г-нъ ми-
нистре — добъръ ви завар-
и отговори г-нъ м-ра съ
застъпно лице. Носите ли ра-
достъ и сключенъ ли е зае-
ма? — Да заема е сключенъ.
А подписанъ ли е? Не — под-
писването ще стане въ Со-
фия най-късно до идущия
понеделникъ за която цѣль
ще пристигне въ София де-
легатъ на „Ди сконто Гезел-
шафтъ“. Условиата на заема
г. м-ре? — Не мога да Ви ка-
за нищо по подробноститѣ на
заема. Рѣшили сме, както ние
така и самитѣ германски
банки да мълчимъ до окон-
чателното сключване на зае-
ма. И ние а и герман. бан-
ки ще избѣгнемъ да дава-
ме свѣдения на вѣстника-
ритѣ.

Ще има ли монополъ г-нъ
министре? — Не, абсолютно
никакъвъ монополъ. Тая бѣ
ше именно прѣчката която
ни забави до сега, но кате
горично Ви заявявамъ, че
абсолютно никакъвъ моно-
полъ и нищо нѣма съ про-
изводството на тютюна.

Тончевъ при Радославовъ.

Слѣдъ това, г-нъ Тончевъ
отиде въ Камарата дѣто има-
ше срѣща съ м-ра прѣдседа-
теля д-ръ В. Радославовъ. Той
е докладвалъ обширно за nego-
вата мисия на м-ръ прези-
дента и резултата по прѣго-
воритѣ.

М-ръ Радославовъ и заема.

Отъ единъ опозиционенъ
пар. прѣдставителъ г-нъ м-ръ
Радославовъ билъ запитанъ по
нѣкои въпроси, между които
и за заема. М-ръ президента е
отговорилъ че заема е сключо-
ченъ и че има нѣкои маловажни
подробности за окончателното
му урѣждане. Но шр има ли
монополъ? Не, отговорилъ гор-
до м-ра, като заявилъ: Вие
знаете че азъ съмъ добъръ
българинъ и че никога не ще
подпиша единъ заемъ съ моно-
полъ за България. Никакъвъ
монополъ; мога да благодаря
още и на опозицията че тя съ
своето поведение подпомогна
правителството ми по отноше-
ние на заема.

Министерския съвѣтъ.

Слѣдъ вдигането на засѣда-
ние то въ камарата, м-ритъ г-нъ
вѣщащие въ което м-ръ Тончевъ е
далъ обширни обяснения по воле-
нитѣ прѣговори въ Берлинъ о-
коло заема. Слѣдъ това министер-
ския съвѣтъ взе рѣшение днесъ
31 въ 9 часа да се свика болшин-
ството отъ камарата за да се за-
познае обширно съ условията на
заема и всички уговорки по него.

Условията на зема.

СОФИЯ 31 май. Отъ ком-
петентенъ правителственъ
источникъ узнаваме че ус-
ловията на държавния заемъ
сж слѣднитѣ:

а) Заемътъ е отъ 500 мил.
лв. и ще бжде изплатенъ как-
то слѣдва:
120 мил. лв. ще бждатъ вне-
сени веднага подиръ удо-

Гръцки мегаломания.

София, 31 Май. Наистина дос-
та курьозни сж гръцитѣ съ сво-
та мегаломания. Бившиятъ гръцки
воененъ министъръ въ единъ бан-
кетъ е казалъ че Гърция е толкова
силна, че може да води война на
два фронта и да бжде гарантирана
въ успѣхитѣ си. Той е раздѣлилъ
армията на двѣ части — едната за
София, а другата за Цариградъ.
Въ благоприятния изходъ на вой-
ната билъ дълбоко увѣренъ, зашто
познавалъ отблизо гръцката ар-
мия. Министра завършилъ рѣчта
си съ думитѣ: Нека се гордѣемъ
че днесъ можемъ да се боримъ
при огледъ на печалби съ която и
и да е държава.

КОНФЛИКТА.

между Гърция и Турция.

Висна, 30 май. Турското-гръц-
китѣ отношения по поводъ прѣс-
лѣдванията противъ гръцитѣ въ
Турция сж влѣзли въ своята кри-
тическая фраза. Тукашнитѣ вѣстни-
ци печататъ съобщения че гръцко-
то правителство подало ултима-
тумъ до Портата въ който се на-
стоява въ най-кратко врѣме да се
прѣкратятъ прѣслѣдванията про-
тивъ гръцкото население. Това прѣ-
дизвика сензации въ тукашнитѣ ди-
пломатически кржгове. Вѣстницитѣ
както и политическитѣ кржгове
считатъ войната между Турция и
Гърция за неизбежна.

„Луи Фрейсине“ въ Варна.

Забѣлѣзва се, че слѣдъ свърше-
ка на великата освободителна вой-
на, вносната търговия съ француз-
ки стоки за България систематич-
но се увеличава. Француското па-
раходно дружество „Фрейсине“,
имайки туй обстоятелство прѣлъ-
видъ, рѣшило да пусне още единъ
параходъ да държи рейсъ съ бъл-
гарскитѣ пристанища. Оня денъ
вечерта новопостроениятъ прѣлъ-
тая година параходъ „Луи Фрей-
сине“, идещъ отъ Марсилия, аку-
стиразъ а прѣвъ пжтъ на варненско-
то пристанище. Параходътъ е ве-
личественъ и е товаропасажеренъ.
Въ частъ, празенъ взема 13 мили,
а патоваренъ — 10½—11 мили. Съ
тоя параходъ пжтува и главния ди-
ректоръ на параконното д-ство
г. Шримеръ. До колкото можах-
ме да се научимъ, той е дошълъ
специално, отъ една страна, да при-
сѣтствува лично при първото спи-
ране парахода на български брѣгъ,
а отъ друга да се запознае от-
части съ тая България, която въ
такова късо врѣме и слѣдъ такъвъ
единъ погромъ тѣй значително е
увеличила търговията си съ Фран-
ция. Вчеръ въ разкошния салонъ
на парахода г. Шримеръ отъ и-
мето на компанията „Фрейсине“
даде отличенъ банкетъ. Бидоха
поканени: мѣстния французки кон-
сулъ, началника на гарнизона,
прѣдставителитѣ на флотата на Н.
В., окржжното управление, общи-
ната, стоковата борса, търг. инд.
камара, българ. парак. д-во, каран-
тинното и портово управление,
търговското съсловие и мѣстния
печатъ. Държаха рѣчи главниятъ
директоръ на компанията „Фрей-
сине“ за разширение търговскитѣ
сношения между Франция и Бъл-
гария, мѣстния френски консулъ за
тѣсно разбиране на двѣтѣ свобо-
долюбиви нации: българска и френ-
ската, кметътъ отъ името на варнен-
скитѣ граждани и подпрѣдседателя
на търг. индустриална камара за
екипажа. Патетичната рѣчъ на г.
френски консулъ произведе осо-
бено впечатление по своето съ-
държание. Обѣдътъ трая до три
часа. Всички гости излѣзоха осо-
бено доволни отъ любезния при-
емъ на капитана на парахода г.
Франциони и мѣстния агентъ на
френската параконна агенция г.
Пиронковъ.

Д-ръ К. Списаревски утрѣ ще
държи сказка на тема: „Добруджа
вчера и днесъ“ събрашето ще се
състои въ „Юнашкия Салонъ“
граждани посѣтете това събрание.

Д-ръ Фарашовъ

като старши лѣкаръ въ общинитѣ.

Ние изнесохме доста инте-
ресни работи изъ живота и
дѣйността на старшия лѣкаръ
при варнен. община г. Д-ръ
Фарашовъ. Интересно е, че об-
щинския съвѣтъ при уреждане
бюджета за 1914 г. единствено
увеличение върху заплатата се
направи само на Д-ръ Фара-
шовъ. Разбира се г. Фарашовъ
заслужи това увеличение за-
щото едва току що постъпилъ
и показа своята дѣйностъ още
прѣзъ февруарий като наре-
ди да се поливатъ улицитѣ —
дѣйностъ която направи впе-
чатление на всички граждани.
Втората му дѣйностъ е че хи-
гиеничния съвѣтъ взе рѣшение
да се прѣглеждатъ всички съ-
леко поведение жени по про-
фесия; но разбира се и това
като че ли бѣ направено да се
облагодѣтелствува единъ
партизанинъ на коали-
цията тѣй като г-нъ Фарашевъ
е чистокръвенъ народникъ. Но
какво се постигна, цѣльта бѣ-
ше да се прѣглеждатъ такива
жени въ градската лѣчебница
или отъ градския лѣкаръ но
въ послѣдствие се оказа че и
това ставаше въ клиниката на
д-ръ Фарашева или въ него-
виятъ кабинетъ въ домътъ му.
Чудно нѣщо, какъ може единъ
сѣвѣтъ да търпи единъ свой
чиновникъ който е на служба
при общината да използва тая
своя власть въ полза на себе
си? И това се търпи отъ цѣ-
лия общински съвѣтъ който
произхожда отъ всички полит.
групи.

Окр. управителъ

и неговата подвѣдомствена по-
лиция.

Когато г. Варна има голѣмото
нещастие да има за градоначалникъ
извѣстия по своя високъ патриотизмъ (?) Ив. Михайловъ и за
паспортенъ приставъ К. Кюркчи-
радевъ, прѣзъ Варна се изселиха
съ хиляди турци отъ Варненско,
Шуменско, Търновско, Русенско,
Бургаско. Една анкетна комисия
отъ финансови ревизори би откри-
ла отъ една страна че държавата
ще да е осѣтена съ милиони ле-
вовъ, тѣй като на повечето насел-
вачи се респективната администра-
тивна власть не е искала да издѣл-
жатъ своитѣ задължения къмъ дър-
жавата, т. е. да се съобразятъ съ
закона за паспортитѣ, а отъ дру-
да, много отъ купувачитѣ на тур-
скитѣ имоти ще се опронасятъ,
понеже не можаха да се добиятъ
съ нужнитѣ актове. Тия два *Fin de*
Siècle административни чиновници
въ гр. Варна вмѣсто да бждатъ
уволнени и дѣлата имъ анкетирани,
градоначалникътъ Ив. Михаи-
ловъ се прѣмѣства на сжщата де-
ликатна длъжностъ въ г. Пловдивъ,
а пѣкъ приставъ Кюркчирадевъ
лично окр. управителъ прѣмѣства
отъ паспортното отдѣление въ II
участъ. Ние за циркулируещитѣ
слухове изъ града, питае защо
окржж. управ. г. Перелиновъ не е
посмѣлъ да иска уволняването на
градоначалника и приставъ Кюркчи-
радевъ и даването имъ подъ сждъ
ала въ личенъ интересъ е на окр.
управителъ да иска поне уволнява-
нето на приставъ Кюркчирадевъ,
който по единъ най-мошенически
начинъ ограби маса варненски гра-
ждани. Ние ще чакаме извѣстно
врѣме, за да видимъ, дали окржж-
ниятъ управителъ ще се вслуша въ
общественото мнѣние и въ гласа
на искренитѣ либерали въ г. Вар-
на, а че сетѣ ще кажемъ по слѣд-
ната си дума, безъ да има право
да ни обвини нѣкой въ каквито и
да е намѣрения.

Рекламирайте чрѣзъ Н. Варненски

Раздоритѣ

при Варн. общински съвѣтъ.

Снощи въ общ. съвѣтъ се при-
оставката на пом. кмета г. Ноевъ
който бѣ я подалъ само по иска-
нето на цанковистката група за да
не бжде бламиранъ. Узнаваме че
народняцитѣ правятъ тая добро-
воляна жертва за да отидатъ до
край като легали си своитѣ ко-
леги — цанковисти. Избора за новъ
пом. кметъ ще стане въ понедел-
никъ. Съ положителностъ твър-
димъ че за този постъ г-нъ Ва-
сильевъ готвилъ прогресиста г-нъ
Сираковъ, но не отричалъ и по-
дрѣжката на шир. социалисти за
г. Стефанъ Георгиевъ за когото и
демократитѣ обѣщаватъ да гласу-
ватъ. Отъ друго мѣсто узнаваме
че въ понеделникъ при избора ще
има и другъ кандидатъ отъ либе-
ралитѣ и ако горното се потвърди
народняцитѣ ще считатъ че тѣ
разпързватъ рацѣтѣ си съ про-
гресиститѣ безъ всѣкакъвъ анга-
жаментъ занаярѣтъ и ще подкрѣ-
пятъ либералния кандидатъ. Въ
такъвъ случай осигуренъ е избо-
рътъ на либерала, понеже народ-
няци — 6, 4 — либерали, единъ стам-
болистъ всичко — 11, срѣщу про-
гресисти — 5, демократи — 2, и ши-
роки — 3, всичко — 10. Тѣснитѣ со-
циалисти ще гласуватъ събѣли бю-
летини или за свой кандидатъ и
така избора е осигуренъ за либе-
ралитѣ, ако не се измѣнятъ до въ
понеделникъ вечерта на шитѣ
свѣдения.

Акционерното Д-во „Градиво“
споредъ циркуляръ отъ 18. II. тая
година съ основаването горното
Д-во въ което влѣзе и извѣстната
търговска фирма Марко Шехтеръ
въ Варна — сѣдалище София, кой-
то влѣзе като членъ на Д-во Гра-
диво и споредъ уговорката между
акционеритѣ и по рѣшението на
упр. съвѣтъ, фирмата на Д-во Гра-
диво ще бжде подъ ржководство
то на новооткрититѣ два отдѣла.
Ще се подписва подъ ржковод-
ството на управит. съвѣтъ на Д-во-
то отъ О. Шехтеръ досегашенъ
управителъ на клона на търг. кж-
ща Марко Шехтеръ. Ние пожела-
ваме добъръ успѣхъ както на ак-
ционеритѣ на Д-во Градиво така
и на управителъ, ржководителъ
на Д-вото, г-нъ Шехтеръ които
има достатъчно опитностъ и изпи-
таностъ въ търговски операции.

Освобождаватъ отъ зрѣлос-
тенъ изпитъ абитуриенткитѣ при
тукашната дѣв. гимн. Ковачева
Олга, Гинева Гана и Геновева
Генова.

Събрания и списки.

Либералната партия утрѣ въ 9
часа ще има събрание въ салона
„XX вѣкъ“. Въ това събрание ще
се постави на дневенъ редъ:

I Доклада на бюрото и контрол-
ната комисия.

II. Присмание бюджета отъ 1914 г.

III. Измѣнение § II отъ правил-
ника въ смисълъ: Бюрото да се
състои отъ 15 души, и още др.
въпроси за разглеждане отъ пар-
тиенъ характеръ. Поканватъ се
всички либерали да участвуватъ,
които сж били членове прѣди ид-
ване партията на власть а нови не

Въ града ни е пристигналъ
цирка на бълг. атлетъ Петъръ
Панайотовъ и наскоро ще почне
да дава своитѣ прѣдставления.

Рекламитѣ за в. „Новини
Варненски“ както и за со-
фийскитѣ ежедневници се
приематъ въ вѣстникарска-
та агенция срѣщу печатни-
ца Войниковъ или въ печат-
ница „Зора“.

Продаватъ се 2 кжщи

IV уч., ул. „Колона“ № 5 и 7,
въ стари постройки.

Споразумение при М. Ивановъ,
машинистъ при печат. „Зора“,
или при сжжитѣ кжщи.

